

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 1794/100/2017

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 941

Ședința publică din 06 iulie 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Abraham Adriana Ramona

GREFIER: Fangli Mariana

Pe rol este pronunțarea soluției asupra acțiunii civile formulate de reclamantul Cherecheș Cătălin, (...), în contradictoriu cu pârâțul Gligan Gheorghe, (...), având ca obiect acțiune în răspundere delictuală.

Se constată că dezbaterile cauzei a avut loc în ședința publică din data de 13 iunie 2018, susținerile și concluziile părții prezente fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22.06.2018 și, ulterior la termenul de azi.

Instanța, în urma deliberărilor, a pronunțat hotărârea de față.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea civilă formulată la data de 29.05.2017 și înregistrată sub număr de dosar 1794/100/2017, reclamantul Cherecheș Cătălin a chemat în judecată pe pârâțul Gligan Gheorghe, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să constate încălcarea dreptului la onoare, demnitate, reputație, drepturi nepatrimoniale aparținând reclamantului, prin formularea unor afirmații denigratoare, defăimătoare, ironice și mincinoase de către pârâțul Gheorghe Gligan, în temeiul art. 253 alin. (1) lit. c) Cod Civil, să oblige pârâțul la plata sumei de 200.000 Euro reprezentând daune morale pentru atingerea adusă drepturilor la onoare, demnitate, reputație aparținând reclamantului, în temeiul art. 1349 Cod Civil, să oblige pârâțul Gheorghe Gligan la prezentarea de scuze publice reclamantului și la redarea dispozitivului hotărârii pronunțate de instanța de judecată în cadrul articolelor dintr-un ziar național, în temeiul art. 253 Cod Civil și să oblige pârâțul la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 453 Cod procedură civilă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pârâțul Gheorghe Gligan în scris, prin postări pe pagina personală de facebook, a făcut afirmații prin care a adus atingere demnității, imaginii, onoarei și reputației reclamantului, primar al Municipiului Baia Mare, afirmații care dacă ar fi adevărate, ar expune reclamantul la sancțiuni penale, administrative, disciplinare, ori disprețului public. Reclamantul a redat afirmațiile făcute de pârâț pe pagina de facebook a acestuia.

S-a arătat în motivare că potrivit dreptului intern, există drepturi indisolubil legate de existența însăși a ființei umane și care se circumscriu ideii generale de drepturi ale

personalității. Astfel, art. 58 din Codul Civil stipulează că „*orice persoană are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la demnitate, la propria imagine, la respectarea vieții private, precum și alte asemenea drepturi recunoscute de lege*”.

În Constituția României, demnitatea este consacrată ca valoare prin art. 1 alin. 3. Totodată, dreptul la demnitate este instituit de articolul 72 din Codul Civil conform căruia „*orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale și este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.*”

Tot în acest sens, în Decizia nr. 1576/07.12.2011, Curtea Constituțională a statuat că demnitatea umană este un atribut inalienabil al persoanei umane, valoare ce impune fiecărui membru al societății un comportament de respect și protecție a celorlalți indivizi și interzicerea oricărei atitudini umilitoare sau degradante la adresa omului.

De asemenea, art. 1 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, prevede că demnitatea umană este inviolabilă și aceasta trebuie respectată și protejată.

Dreptul la onoare înseamnă dreptul oricărei persoane fizice de a nu i se aduce atingere onoarei și considerației sale. Noțiunea de onoare îmbracă două laturi: psihologică și socială. Onoarea este astfel, în același timp, sentimentul pe care îl are persoana că este fără reproș din punct de vedere moral și juridic și, totodată, că este considerată ca atare în societate. Așadar, onoarea nu ține numai de interioritate. Ea are și un caracter social; a pierde onoarea înseamnă a pierde considerația semenilor. De aici, rezultă legătura între onoare și reputație. Uneori, onoarea și reputația sunt sinonime; o atingere a reputației înseamnă o atingere a onoarei. Reputația înseamnă felul în care o persoană este apreciată în societate ca și calitate recunoscută.

Prin afirmațiile pârâtului a fost încălcat dreptul la demnitate de care se bucură reclamantul Cherecheș Cătălin, aceste afirmații fiind emise cu depășirea limitelor libertății de exprimare consacrate de art. 30 din constituție, art. 70 din Codul Civil și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Deși orice persoană beneficiază de dreptul la liberă exprimare, arată că acest drept nu este unul absolut, fiind impuse anumite limite. Astfel, prevederile constituționale stabilesc că libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine (art. 30 alin. (6) Constituție). Din conținutul prevederilor constituționale citate rezultă că restrângerile care pot fi aduse dreptului la liberă exprimare au ca fundament protejarea drepturilor personalității care aparțin altor persoane.

Codul civil ocrotește personalitatea umană statuând prin dispozițiile art. 252 C.civ. că orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică.

Prin art. 253 C.civ. sunt instituite mijloacele de apărare la care persoana fizică căreia i-a fost încălcat sau îi este amenințat un anumit drept nepatrimonial poate apela.

În ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, sediul materiei este în art. 1349 Cod Civil conform căruia „*orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.*”

Totodată, art. 1357 C.civ. stabilește că „*cei care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare*”.

Din analiza acestor texte legale rezultă că angajarea răspunderii pentru prejudiciile cauzate prin fapta ilicită face necesară existența cumulativă a următoarelor elemente constitutive: fapta ilicită, cauzarea unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre acestea și existența vinovăției autorului faptului ilicit.

În prezenta cauză sunt îndeplinite condițiile pentru antrenarea răspunderii civile delictuale a pârâtului.

Astfel, fapta ilicită este acțiunea sau inacțiunea contrară legii sau bunelor moravuri, care are ca rezultat atingerea sau încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale altei persoane. În prezenta cauză, fapta ilicită este reprezentată de emiterea pârâtului în spațiul public a unor afirmații nedovedite și calomnioase făcute la adresa reclamantului.

Cu privire la prejudiciul produs, menționează faptul că demnitatea, onoarea, reputația reclamantului au fost deteriorate prin afirmațiile și expresiile utilizate de către pârât în mod public pe rețeaua de socializare facebook.

Prestigiul și reputația persoanei sunt valori extrem de importante pentru reclamant, atingerile aduse demnității sale având consecințe iremediabile pentru cariera sa politică.

Raportat la persoana reclamantului, subliniază faptul că acesta și-a construit cariera profesională, reputația și imaginea publică prin efort susținut, muncă și pregătire temeinică în domeniul în care activează.

Prin activitatea sa în sfera politică, reclamantul a susținut dezvoltarea economică, socială și culturală a comunității băimărene. La baza carierei politice a reclamantului au stat studii de specialitate, pregătire profesională continuă, precum și o atentă dezvoltare personală a reclamantului, ca membru al comunității.

Este de notorietate faptul că unul dintre elementele cele mai importante pentru o carieră politică este buna reputație, respectiv o imagine curată și transparentă. În aceste condiții, apreciază că vătămarea produsă prin susținerile denigratoare la adresa reclamantului prezintă deosebită însemnătate, având în vedere faptul că afectează imaginea reclamantului, atent construită, prin efort deosebit, iar imaginea reclamantului este principalul factor în funcție de care electoratul își exprimă opțiunea în politică.

De asemenea, reclamantul este și primarul Municipiului Baia Mare, iar conform art. 62 din Legea 215/200 privind administrația publică locală acesta „reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine, precum și în justiție.” Prin urmare, prin denigrarea reclamantului se poate aduce atingere și asupra imaginii Municipiului Baia Mare, care să conducă la pierderea încrederii cetățenilor în instituțiile statului.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate, din cele de mai sus reiese că există o legătură de tip cauză-efect evidentă, clară, indiscutabilă între afirmațiile pârâtului și lezarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului.

Ultima condiție care trebuie îndeplinită este existența vinovăției autorului faptei ilicite. Articolul 1357 alin. (2) Cod Civil, prevede că „autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă”, ceea ce presupune existența laturii subiective a faptei ilicite care să justifice imputarea daunei celui care a comis o faptă ilicită. Arată că vinovăția este importantă deoarece astfel se justifică obligația de reparație, aplicându-se principiul „cel care e vinovat trebuie să-și repare greșeala.”

Pârâtul Gheorghe Gligan a acționat cu intenție, afișând în mediul online, pe rețeaua de socializare facebook, afirmații denigratoare, defăimătoare, ironice și mincinoase și având reprezentarea exactă a lezării drepturilor nepatrimoniale aparținând reclamantului.

Efectul principal al existenței și angajării răspunderii civile extracontractuale constă în nașterea unui raport de obligații civile între autorul prejudiciului și victima injust prejudiciată. Conținutul juridic al acestui raport obligațional este alcătuit din dreptul de creanță al victimei la repararea prejudiciului și îndatorirea corelativă a persoanei chemate să îl repare. Astfel, conform art. 1381 alin. (1) C.civ. orice prejudiciu dă dreptul la reparație.

Cu privire la cuantumul prejudiciului, solicită instanței să aibă în vedere gravitatea deosebită a afirmațiilor făcute și starea de pericol potențial creată în jurul persoanei reclamantului, în condițiile în care există suficiente persoane care sunt dispuse să perceapă ca

fiind adevărate afirmațiile care se fac în mod public pe rețeaua de socializare facebook. Nu în ultimul rând, solicită să fie avute în vedere suferințele psihice suportate de către reclamant, atunci când a văzut ce acuzații grave i se aduc.

În temeiul art. 451-453 C.proc.civ., solicită obligarea pârâtului la suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta acțiune, constând în taxa judiciară de timbru în sumă de 100 lei și onorariul avocațial.

În probațiune s-au depus înscrisuri.

Acțiunea a fost legal timbrată.

Pârâtul Gligan Gheorghe nu a depus întâmpinare în etapa procedurii prealabile în termenul legal de 25 zile de la comunicarea acțiunii.

Pentru termenul din 11.10.2018 pârâtul Gheorghe Gligan a depus la dosar note scrise prin care a solicitat, în principal, repunerea procesului în faza de procedură prealabilă, art. 200 și urm. din codul de procedură civilă și stabilirea unui termen pentru a putea depune întâmpinare, iar în subsidiar, stabilirea unui termen mai îndelungat pentru a se putea efectua schimbul întâmpinării și răspunsului la întâmpinare.

Arată că nu a primit nicio comunicare sau citare pentru prezenta cauză, datorită indicării incomplete de către reclamant a domiciliului său. Adresa sa reală, faptică este comuna Remetea Chioarului nr.30, unde locuiește momentan cu părinții, unde solicită să i se trimită toate citațiile și comunicările.

Având în vedere că nu i s-au comunicat cele prevăzute de lege, este necesar ca procesul să se reia din faza de procedură prealabilă, unde s-a realizat încălcarea dreptului său la apărare, precum și stabilirea unui termen suficient pentru întâmpinare și răspuns.

Consideră că acțiunea reclamantului este nulă pentru că se referă la presupusele afirmații ba ca nedovedite și calomnioase, în descrierea a ceea ce consideră el ca faptă ilicită, ba ca denigratoare, defăimătoare, ironice și mincinoase, chiar în petit, existând astfel o confuzie care impune anularea acțiunii.

În plus, susținerile reclamantului nu sunt dovedite în nici un mod. Nu este de acord cu interogarea sa din oficiu, deoarece sarcina probei revine reclamantului, iar instanța nu poate să facă munca acestuia și să îi țină astfel partea.

Pentru termenul de judecată din data de 21.03.2018 s-a depus la dosarul cauzei adresă din partea pârâtului Gligan Gheorghe prin care arată că reclamantul nu a propus în termenul legal nicio probă, se opune încuviințării oricărei eventuale probe peste termenul legal, iar pretinsa împrumutnicire avocațială de la termenul anterior nu poartă semnătura reclamantului.

La data de 13 iunie 2018 pârâtul Gheorghe Gligan a formulat cerere de lămurire a încheierii din 21.03.2018, în temeiul art. 443 NCPC și a depus o adresă prin care a arătat că cele 8 presupuse afirmații de care reclamantul se plânge, nu îi aparțin, sunt niște scorneli plăsmuite de el și/sau de informaticienii cu care acesta lucrează, care au împânzit orașul cu conturi de facebook, pagini și site-uri ce îi ridică nonstop osanale pentru alimentarea unui cult al personalității bolnave. Măzgălele de cerneală neagră pe hârtie xerox sunt fictive, nu există și nu au existat în realitate și nu îi aparțin. Deși critic cu reclamantul, pe care nu îl agreează și nu îl apreciază câtuși de puțin, pârâtul nu a utilizat niciodată exprimări altfel decât licite la adresa lui. Procesul nu este decât un litigiu de formă, o răzbunare politică de jos nivel, printr-o acțiune nemotivată, emoțională și fictivă.

Pentru soluționarea cauzei a fost administrat mijlocul de probă al înscrisurilor, a fost încuviințată proba cu interogatoriul pârâtului.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Preliminat trebuie arătat că atât reclamantul, cât și pârâtul sunt aleși locali. Reclamantul are calitatea de primar al municipiului Baia Mare din anul 2011, iar pârâtul are calitatea de consilier local în cadrul consiliului local Baia Mare. Instanța a stabilit că pârâtul

are calitatea de consilier local în urma consultării pe internet a paginii oficiale a municipiului Baia Mare. Pârâtul nu a făcut mențiuni cu privire la această calitate.

Din fotocopiile depuse la filele 28-33 din dosar rezultă că pârâtul a scris și postat mai multe aprecieri și comentarii pe pagina personală de facebook cu privire la persoana și activitatea reclamantului. Acesta a scris următoarele: „Milioane de euro furate!!! Citiți în acest document în exclusivitate modul de operare prin care băimărenii au fost furati. Suma în cauză este amețitoare... 336 miliarde lei vechi dintr-o lovitură. Cred că și procurorul s-a cutremurat când a văzut cu ce are de-a face. Distribuți să vadă toți susținătorii lui Cherecheș după cine plâng, să poată citi cu ochii lor de ce astăzi primăria Baia Mare nu mai are bani să funcționeze la parametri normali” (f. 28). La această postare au fost inserate comentarii de către diferite persoane, iar în răspunsul dat acestora pârâtul a mai menționat „în aceste momente de cumpănă când bietul Cătălin este ținut departe de primărie și săracul nu își mai poate încasa comisioanele, când atâția bani publici pe care i-ar fi furat el cu drag acum rămân în visteria primăriei ...”, „...poate face el un contract din cei 636000 eur prejudiciu doar de la Urbis și plătește o firmă, că primăria are mai multe dobânzi și rate de plătit decât bani în conturi. Chiar, nu vorbiți dumneavoastră cu el să bage ceva din șpăgi și pentru oraș?” (f. 29), „Văd că unora vă place tare mult că vă fură banii Cherecheș acesta. Poate vă trageți un orașel al vostru și acolo puteți să-i dați toți banii direct lui, fără să mai fie nevoie să vi-i fure prin intermediul primăriei”, „domnul asta a lăsat primăria în datorii la bănci pentru următorii 25 de ani, ... se plătesc și dobânzi pentru acele credite, așa că repede primăria nu va mai avea bani de aruncat pe geam sau de a face prea multe figuri” (f. 30), „Adevărul despre dezăpezire – dacă citiți documentele oficiale ale primăriei Baia Mare postate în acest album veți putea găsi singuri dovada că domnul Cătălin Cherecheș a premeditat încă de când era primar rămânerea în prag de iarnă fără contract de dezăpezire” (f. 31), „Coaliția dacă are incompetenți îi are datorită lui Cherecheș. Sau nu știți că infractorul i-a ales cu mâna lui pe ... sprânceană pe fiecare dintre cei pe care i-a pus pe lista coaliției?” (f. 32), „336 de miliarde lei vechi s-au plătit în Baia Mare doar pentru echipamentele de recreere sau mobilier urban” pentru locurile de joacă, câteva bucăți de lemn și câteva plastice. Este vorba de toate cele în jur de 15 locuri de joacă amenajate în oraș. Mai este bine să știți că este un dosar DNA pentru dare și luare de mită pentru procedura prin care s-au dat la SC Mondo Holding Concept SRL contractele în care este implicat și dl Cherecheș. Ia ghiciți, dânsul este cel care a dat sau cel ca a luat? Asta așa ... să nu spuneți că nu vă dau indicii. Atunci haideti să munciți ceva. Ia ghiciți, cât a fost „comisionul” la această sumă care s-a plătit pentru câteva lemne și câteva bucăți de plastice. Vă mai las să ghiciți ceva. Cât credeți că îl costă pe Cherecheș trustul de presă pe care îl deținea prin interpuși prin care mințea zilnic băimărenii?” (f. 33).

Potrivit art. 1349 alin 1 cod civil:

Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.

Potrivit art. 1357 alin 1 și 2 cod civil:

Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.

(2) *Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.*

Potrivit art. 1381 alin 1 și 2 cod civil:

Orice prejudiciu dă dreptul la reparație.

(2) *Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat.*

Dispozițiile art. 58 cod civil garantează dreptul persoanei la demnitate, la propria imagine. Demnitatea omului reprezintă valoare supremă, decretată astfel în art 1 alin 3 din

Constituție, iar potrivit art 30 alin 6 din legea fundamentală libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Potrivit art. 72 cod civil orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale. Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art 75 cod civil.

Pagina personală de pe o rețea de socializare (facebook în cazul dedus judecării) poate fi considerat spațiu public atâta vreme cât la informațiile publicate, postările efectuate de titularul paginii au acces mai multe persoane, iar în cazul de față această condiție este îndeplinită după cum rezultă din multitudinea de comentarii ale diferitelor persoane la informațiile publicate. De altfel, informațiile au fost publicate cu intenția de fi aduse la cunoștința cetățenilor, cu prioritate a locuitorilor municipiului Baia Mare.

Stabilirea existenței unei fapte ilicite în speța dedusă judecării și prejudiciul adus prin săvârșirea acestei fapte se impun a fi particularizate raportat la calitatea reclamantului de primar al municipiului Baia Mare. Această calitate a reclamantului este determinantă în a stabili existența faptei ilicite, respectiv depășirea de către pârât a limitelor dreptului la liberă exprimare, faptă ce a putut produce un prejudiciu reprezentat de lezarea demnității, onoarei și reputației reclamantului. Este necesar a fi efectuată o astfel de analiză pentru a stabili echilibrul între două drepturi fundamentale: dreptul la liberă exprimare și dreptul la reputație, demnitate, onoare.

Așa cum s-a arătat reclamantul în calitate sa de ales local îndeplinește o funcție de autoritate publică, se află în serviciul colectivității locale și este responsabil în fața acesteia (art 3 alin 2 din Lg 393/2004). Din conținutul informațiilor postate de pârât și a comentariilor efectuate de acesta nu transpare că acesta și-a asumat conținutul postărilor în calitate de consilier local.

În jurisprudența CEDO s-a afirmat la nivel de principiu că „limitele criticii admisibile care îi vizează pe funcționarii publici aflați în exercițiul funcțiunii sunt mai largi decât cele ale criticii îndreptate împotriva unor persoane private,... funcționarii publici au nevoie de încrederea opiniei publice pentru a se putea achita în mod corespunzător de sarcinile lor, fiind deci necesar ca ei să fie protejați de atacuri verbale abuzive îndreptate împotriva lor” (cauza Nikula c. Finlandei, cauza Thoma c. Luxembourg, cauza Janowski c. Poloniei). Pentru identitatea de rațiune, instanța constată că și în privința unei persoane ce exercită funcția de autoritate publică în calitate de primar pot fi aplicate aceleași argumente pentru a nu leza încrederea de care aceasta se bucură în comunitatea locală.

Potrivit art 10 din Convenția EDO „*orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.*

Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.

Libertatea de exprimare ocupă un loc aparte printre drepturile apărute și garantate de Convenție. Conform Convenției și jurisprudenței Curții libertatea de exprimare vizează toate categoriile de informații obiective pluraliste și toate creațiile și ideile, oricare ar fi conținutul, forma, suportul sau finalitatea acestora: libertatea de exprimare trebuie protejată indiferent dacă privește domeniul politic (cauza Lingens c. Austriei), artistic (cauza Muller și alții c.

Elveției), comercial (cauza Casado c. Spaniei) sau de altă natură. Acest drept la liberă exprimare comportă însă, anumite limitări astfel cum se prevede la alin 2 al art 10 din Convenție.

Așa cum se observă din conținutul informațiilor și comentariilor publicate pe pagina de socializare de către pârât acesta a vizat parțial transmiterea unor informații de interes public referitoare la contracte de dezăpezire pentru orașul Baia Mare, referitoare la resursele financiare ale primăriei, la datoriile pe care instituția Primăriei Baia Mare la are, informații de interes pentru locuitorii orașului, care trebuie cunoscute de către aceștia și care nu pot reprezenta o faptă delictuală și nu pot atrage răspunderea patrimonială a pârâtului. În jurisprudența Curții EDO s-a pus accentul pe dreptul opiniei publice de a fi informată cu privire la chestiunile ce prezintă un interes public, însă acest drept nu trebuie să aducă atingere drepturilor altei persoane.

În cauza Lingens c. Austriei Curtea a reținut că „limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința unui om politic, vizat în această calitate, decât a unui individ obișnuit; spre deosebire de acesta din urmă, omul politic se expune în mod inevitabil și conștient unui control strict al faptelor și afirmațiilor sale atât din partea ziariștilor cât și a masei cetățenilor. El trebuie prin urmare, să dea dovadă de o mai mare toleranță”. În această cauză Curtea a stabilit și o distincție foarte importantă între afirmarea unor fapte și cea a unor judecăți de valoare.

Persoana ce exercită o funcție publică cum este cazul reclamantului și-a asumat odată cu dobândirea funcției și formularea de critici și adresarea de nemulțumiri la adresa activității sale publice, administrative. Aceste critici trebuie însă, să fie supuse anumitor limite atât cu privire la conținut, cât mai ales cu privire la formă. Atâta vreme cât a aduce la cunoștința publicului, informații de interes general, informații ce interesează comunitatea locală garantează exercitarea dreptului la liberă exprimare, depășirea limitelor libertății de exprimare prin cuvintele folosite și modul de formulare a ideilor, judecăților de valoare, se impune a fi sancționată.

De asemenea, dacă judecățile de valoare emise nu au o bază factuală suficientă, chiar emise la adresa unei persoane ce exercită o funcție publică, și prin aceasta se aduce atingere drepturilor acestei persoane, se pot depăși limitele dreptului la liberă exprimare. S-a reținut de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului că atunci când se impută fapte concrete trebuie să existe și o bază reală și solidă (cauza Alves Costa c. Portugaliei, cauza Pedersen și Baadsgaard c. Danemarcei). De asemenea, informațiile transmise trebuie să urmărească un scop legitim și să fie transmise cu bună credință fără intenția de a leza inutil reputația persoanei în legătură cu care se fac afirmațiile.

În cazul dedus judecății, pârâtul a dat de înțeles că reclamantul în calitatea sa oficială a încasat „comisioane” pentru atribuirea de contracte și a furat bani publici din visteria primăriei, că a luat șpagă (f. 29, 30, 33). De asemenea, într-un comentariu acesta i s-a adresat cu noțiunea de „infractor” (f. 32).

Dacă a aduce la cunoștința publicului informații referitoare la contractele de dezăpezire ori de a afirma că Primăria este îndatorată și trebuie să plătească dobânzi pentru creditele luate sau de a-și exprima părerea cu privire la amenajarea locurilor de joacă din oraș reprezintă o acțiune legitimă de transmitere a unor informații de interes public și de a emite judecăți de valoare cu privire la activitatea desfășurată de reclamant, a aduce unei persoane publice acuzații de furt a banilor publici ori a afirma că a încasat „comisioane” facilitând astfel diferite contracte, la modul general fără dovezi ori trimiteri la situații concrete, fără o bază factuală solidă, este de natură să aducă acestei persoane un prejudiciu de imagine, să lezeze onoarea și demnitatea acestei persoane. De asemenea, a folosi în raport cu o persoană și în special în raport cu o persoană ce exercită o funcție publică noțiunea de „infractor” este de natură a leza demnitatea acestuia și a aduce prejudicii de imagine. Chiar în contextul în

care reclamantul este implicat într-un proces penal, prezumția de nevinovăție trebuie respectată de orice persoană. Comentariile făcute de pârât în limitele arătate, nu reprezintă o critică rezonabilă la adresa activității reclamantului în calitate de primar, și nu se poate forma convingerea că acestea au fost formulate de pârât cu bună credință. Dimpotrivă, convingerea instanței că atitudinea subiectivă a pârâtului este de a aduce acuze reclamantului, acuze care să lezeze imaginea acestuia și să aducă atingere demnității persoanei vizate.

Din starea de fapt prezentată rezultată din lipsa unei baze factuale solide pentru judecățile de valoare exprimate, lipsa de bună credință a pârâtului în formularea acestor judecăți de valoare, lipsa unui scop legitim urmărit, cuvintele folosite de pârât la adresa reclamantului, rezultă fapta ilicită săvârșită de pârât care este de natură a aduce atingere demnității, reputației și imaginii reclamantului. Prin fapta sa pârâtul a creat un prejudiciu al imaginii publice a reclamantului, persoană publică ce se bucură de notorietate și de apreciere în comunitate așa cum rezultă din comentariile persoanelor formulate ca răspuns la postările pârâtului.

S-a reținut în practica CEDO că *„proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă”*.

Dauna morală sau prejudiciul moral a fost definită/definit în doctrina dreptului și în jurisprudență ca orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau morală, pe care le resimte victima. Prejudiciile care aduc atingere onoarei, demnității, reputației unei persoane constau în proferarea de expresii insultătoare, calomnii, defăimări ori denigrări la adresa unei persoane și se pot înfăptui prin viu grai, prin adresarea directă în public, în scris, prin publicitate în presă ori prin mass-media în general.

În cauza dedusă judecării, pentru motivele anterior expuse, se constată existența faptei ilicite a pârâtului, iar această faptă a produs un prejudiciu suficient de grav pentru a da naștere dreptului la reparație. Raportat la ansamblul împrejurărilor cauzei așa cum acestea au fost prezentate în paragrafele anterioare, această reparație se va stabili într-un quantum rezonabil la suma de 5000 eur – daune morale.

În ședința de judecată din data de 13 iunie 2018 reclamantul prezent în ședința de judecată a arătat că se simte lezat de afirmațiile făcute de către pârât în notele scrise depuse pentru termenul de judecată, note în care pârâtul a arătat că reclamantul este fraudac și falsificator și este încurajat să persiste în falsuri, limbaj și afirmații pe care instanța le apreciază ca fiind folosite și formulate cu depășirea limitelor bunei credințe și a respectului cuvenit oricărei persoane.

În concluzie, având în vedere motivele în fapt și în drept arătate, în temeiul dispozițiilor art 1349 și art 1357 alin 1 și 2 cod civil, constatând îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, se constată că pârâtul prin fapta sa a încălcat dreptul reclamantului la onoare, reputație și demnitate, acțiunea formulată va fi admisă în parte și va fi obligat pârâtul la plata daunelor morale în quantum de 5000 eur.

În temeiul dispozițiilor art 253 alin 3 lit a) cod civil, pentru restabilirea dreptului atins, va fi obligat pârâtul să publice dispozitivul prezentei hotărâri într-un ziar de circulație națională.

Cererea de obligare a pârâtului la prezentarea de scuze publice reclamantului, va fi respinsă. Stabilirea acestei obligații pentru repararea prejudiciului cauzat nu se impune, obligarea la plata sumei de bani și la publicarea dispozitivului hotărârii fiind măsuri suficiente pentru restabilirea dreptului încălcat.

În temeiul dispozițiilor art 451 – art 453 cod proc. civilă, constatând culpa procesuală a pârâtului, acesta va fi obligat să plătească reclamantului suma de 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul Cherecheș Cătălin (...), în contradictoriu cu pârâtul Gligan Gheorghe (...).

Obligă pârâtul să plătească reclamantului suma de 5000 eur cu titlu de daune morale.

Obligă pârâtul Gligan Gheorghe să publice dispozitivul prezentei hotărâri într-un ziar de circulație națională.

Respinge ca neîntemeiate celelalte pretenții formulate.

Obligă pârâtul să plătească reclamantului suma de 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare

Cererea de apel se depune la Tribunalul Maramureș, secția I civilă

Pronunțată azi, 06 Iulie 2018 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE
Abraham Adriana Ramona

GREFIER
Fangli Mariana

Red. A.R.A./03.09.2018

Tred. A.R.A./M.F./03.09.2018 -5 ex.

Com. 3 ex./04.09.2018